

Mediji in informacije

OBVESTILO ZA MEDIJE št. 19/07

z dne 6. marca 2007

Sodba Sodišča v zadevi C-292/04

Wienand Meilicke in drugi / Finanzamt Bonn-Innenstadt

DRŽAVA ČLANICA NE SME PRIDRŽATI DAVČNEGA ODBITKA ZGOLJ ZA DIVIDENDE, KI JIH IZPLAČAJO KAPITALSKE DRUŽBE S SEDEŽEM V TEJ DRŽAVI

Ker je bil ta aspekt prostega pretoka kapitala že prej pojasnjen v sodbi Verkooijen, v kateri časovni učinki niso bili omejeni, Sodišče ni omejilo učinke njegove današnje sodbe

Dejansko stanje iz postopka v glavni stvari se nanaša na leto 1990. V skladu s takrat veljavno nemško zakonodajo imajo neomejeni davčni zavezanci za davek od dohodka v Nemčiji pravico do davčnega odbitka, če jim dividende izplačajo nemške družbe, ne pa če jim jih izplačajo tuje družbe. Delničarji teh družb tako ne morejo koristiti tega mehanizma, ki dopušča davčnim zavezancem, da odbijejo od davka od dohodka dolgovanega nemški državi 3/7 dividend, ki so jim bile izplačane.

Med leti 1995 in 1997 je W. Meilicke, nemški državljan s stalnim prebivališčem v Nemčiji, pridobil dividende, na podlagi lastništva delnic v nizozemskih in danskih družbah. Leta 2000, so dediči W. Meilickeja, ki je medtem umrl, neuspešno uveljavljali pred Finanzamt Bonn-Innenstadt upravičenost do odbitka od zgoraj omenjenih dividend. Dediči W. Meilickeja so tako vložili tožbo na Finanzgericht Köln, ki je Sodišču Evropskih skupnosti v predhodno odločanje predložilo vprašanje, če skupnostne določbe glede prostega pretoka kapitala dopuščajo tak davčni sistem, kot je nemški.

Neutemeljena omejitev prostega pretoka kapitala

V današnji sodbi je Sodišče razsodilo, da nemška zakonodaja omejuje prosti pretok kapitala. Pri tem, se sklicuje na sodno prakso, ki razjasnjuje zahteve, ki izhajajo iz načela prostega pretoka kapitala glede dividend, ki jih družbe nerezidentke izplačajo rezidentom ki pojasnjuje zahteve, ki izhajajo iz prostega pretoka kapitala glede dividend, ki so jih od družb nerezidentk prejeli rezidenti.¹

¹ V sodbi z dne 6. junija 2000, v zadevi *Verkooijen*, C-35/98, Recuei, str. I-4071, je Sodišče razsodilo, da pravo Skupnosti nasprotuje zakonski določbi države članice, ki odpustitev davka na dohodek, kateremu so podvržene dividende, izplačane delničarjem, ki so fizične osebe, pogojuje s tem, da te dividende izplačajo družbe s sedežem v tej državi članici.

V sodbi z dne 7. septembra 2004, v zadevi *Manninen* (C-319/02, ZOdl., str. I-7477) je Sodišče odločilo, da je treba pri izračunu odbitka davka upoštevati davek, ki ga je dejansko plačala družba v državi članici, kjer ima sedež.

Sodišče ugotavlja, da je namen odbitka davka, predvidenega v nemški zakonodaji iz postopka v glavni stvari, enak kot tisti, opisan v zadevi Manninen, in sicer preprečevanje dvojne obdavčitve dobičkov, ki se izplačajo v obliki dividend.

S tem v zvezi opozarja, da ker odbitek davka velja zgolj za dividende, ki jih je izplačala družba s sedežem v Nemčiji, taka zakonodaja postavlja osebe, ki so neomejeno zavezane dohodnini v Nemčiji, ki prejemajo dividende od družb s sedežem v drugih državah članicah, v slabši položaj. postavlja osebe, ki so neomejeno zavezane dohodnini v tej državi članici, ki prejemajo dividende. Te osebe nimajo ugodnosti odbiti od njihovega davka davek od dohodka pravnih oseb, ki je naložen tem družbam v državi, kjer imajo sedež.

Po drugi strani ureditev predstavlja za te družbe oviro za pridobitev kapitala v Nemčiji.

Nadalje je Sodišče zavrnilo trditev, da naj bi bila omenjena ureditev utemeljena s potrebo zagotoviti doslednost nacionalnega davčnega sistema. Da bi se zagotovila doslednost davčnega sistema bi zadostovala dodelitev odbitka dohodnine davčnemu zavezancu, ki ima delnice družbe s sedežem v drugi državi članici, pri čemer bi se ta odbitek davka izračunal v sorazmerju z davkom od dohodkov pravnih oseb, ki ga dolguje ta družba v zadnje navedeni državi članici. Taka rešitev, bi predstavljala manjšo omejitev za prosti pretok kapitala.

Sodišče ni omejilo časovnih učinkov te sodbe

Nemška vlada se v stališčih sklicuje na možnost, da Sodišče učinke te sodbe časovno omeji. Ta vlada je po eni strani pritegnila pozornost Sodišča na hude finančne posledice, ki bi jih imela ugotovitev nezdržljivosti sporne zakonodaje s prostim pretokom kapitala. Po drugi strani je navedla, da bi lahko sklepala, da je bila ta ureditev v skladu s pravom Skupnosti.

Sodišče opozarja, da lahko omeji časovne učinke razlage skupnostnega predpisa le izjemoma in v isti sodbi, s katero odloči o zahtevani razlagi.

Natančneje pojasni, da je dejansko nujno potreben edinstven trenutek določitve časovnih učinkov zahtevane razlage. Zato načelo, da se omejitev lahko dovoli le v isti sodbi, s katero odloči o zahtevani razlagi, zagotavlja enakost obravnavanja držav članic in ostalih upravičencev ter izpolnjuje zahteve, ki izhajajo iz načela pravne varnosti.

S tem v zvezi navaja, da so bile zahteve, ki izhajajo iz načela prostega pretoka kapitala na področju dividend, ki so jih izplačale družbe nerezidentke rezidentom, pojasnjene že v sodbi *Verkooijen* in da njeni učinki niso bili časovno omejeni.

Posledično Sodišče ugotavlja, da učinkov današnje sodbe ni treba časovno omejiti.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: BG CS DE EL EN ES FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Celotno besedilo sodbe je na voljo tudi na spletni strani Sodišča.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SL&Submit=rechercher&numaff=C-292/04>

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na Ireneusza Kolowco

Tel. (00352) 4303 2878, faks (00352) 4303 2053

Slike razglasitve sodbe so na voljo na EbS "Europe by Satellite"

Evropska komisija, Generalni direktorat za informiranje

L - 2920 Luksemburg, tel. 00 352 4301 35177, faks 00 352 4301 35249,

ali B-1049 Bruselj, tel. 00 32 2 2964106, faks 00 32 2 2965956